

MORDET PÅ GRÆKENLAND: En gåde, vi hellere må løse

Af Poul Gallagher

17. juli 2015 – De nye og brutale grusomheder, der blev påtvunget den græske nation og det græske folk af europæiske »ledere« i den aftale, der blev indgået den 13. juli, skabte en hørlig dødsrallen for Europa. Planen blev tvunget ned i halsen på den græske premierminister Alexis Tsipras gennem afpresning, der blev udøvet over en seks måneders periode af betydningsfulde internationale banker og Den europæiske Centralbank (ECB), der sluttelig ødelagde det græske bank- og betalingssystem og kastede landet ud i kaos. Den påtvang Grækenland en udplyndringsaftale, der direkte vil overtage landets infrastruktur og banker, gennemføre endnu hårdere skatteforhøjelser og nedskæringer i lønninger og pensioner og dramatisk forværre en økonomisk depression, der allerede nu er i færd med at dræbe og gøre mange grækere syge. Dette i et land, hvis offentlige sundheds- og hospitalsvæsen allerede er næsten helt forsvundet efter fem år med nedskæringer.

Den 13. juli var en skammens dag for Europa, sagde Helga Zepp-LaRouche, der, som grundlægger af Schiller Instituttet og tysk statsmand, har ført en kampagne for at bringe Europa ind i en alliance med BRIKS og deres allierede lande. EU eksisterer nu blot som en monstrøs, kunstig konstruktion, sagde Zepp-LaRouche under en telefonkonference på denne dag; hun citerede Wolfgang Münchau, senior-klummeskriver på *Financial Times*, der skrev, at »Grækenlands kreditorer har ødelagt Eurozonen«.

Mordet på Grækenland er dødsstødet for Den europæiske Union og for Eurozonen. Ligesom Grækenland har andre »udkantsmedlemmer« som Portugal og selv Italien

Europæiske regeringer og Bruxelles-»institutioner«, der begik denne forbrydelse, kom ud af det med tomme hænder: Ofret havde »intet andet end det tøj, han gik og stod i«.

Med den enorme ungdomsarbejdsløshed på ca. 60 % kan mange unge, arbejdsføre mennesker, også uddannede, ikke klare sig selv. Her, fra Athen: deprimeret og knækket.

et BNP, der – i absolutte tal – er lavere, end det var for 15-20 år siden, da disse lande kom med i euroen! Og deres politiske institutioner ved nu, at hvis de søger en måde, hvorpå de kan skabe vækst, mens de endnu er i Eurozonen, gennem omstrukturering og nedbringelse af deres gældsbyrde, vil de blive myrdet, som Grækenland er blevet det. Først vil internationale banker afskære kreditlinjerne til deres banker; dernæst vil ECB gøre ligeså, inklusive til landenes centralbank; og dernæst vil den langsomme død gennem »afmålte nedskæringer« blive

erstattet af de »europæiske institutioners« brutale nedslagning af deres økonomi.

Tilbage bliver spørgsmålet: Hvad er motivet?

Europæiske regeringer og Bruxelles-»institutioner«, der begik denne forbrydelse, kom ud af det med tomme hænder: Ofret havde »intet andet end det tøj, han gik og stod i«. Det angivelige motiv var at bevare gældens hellige urørlighed; især statsgæld, og gæld med statsgaranti, der fremkom gennem de svindlerier, som reddede de store banker i London og på Wall Street. Men Den internationale Valutafond (IMF) har produceret to rapporter, der som konklusion erklærer, at Grækenlands 300 mia. euro store gæld aldrig vil blive tilbagebetalt; og at det nye, 86 mia. euro store redningspakkelån heller aldrig vil blive tilbagebetalt. Kreditorgerningsmændene kendte alt til disse rapporter, før de blev lækket til offentligheden gennem medierne.

Planen, der bebuder en omgående forhøjelse af Grækenlands gæld i forhold til BNP til mindst 225 %, og måske helt op til 300 %, kan umuligt virke – undtagen ved at gøre flere grækere arbejdsløse, syge og døde!

Motivet om at »redde euroen« ved at holde Grækenland i den er ikke andet end Obamaregeringens og den tyske kansler Angela Merkels indtagelse af en from holdning. Det nye bailout-lån vil sandsynligvis, med IMF's modstand mod det, ikke materialisere sig. Grækenland vil gå i betalingsstandsning og udtræde af Eurozonen; og faktisk kræver de politiske kræfter på den ekstreme højrefløj, der repræsenteres af den tyske finansminister Schäuble, fortsat en »Græxit«.

Motivet om »at give en hård lektie« er det eneste motiv, der har ben at gå på i kreditorlandene, hvis medier har opflammet en rasende aktion for at straffe »dovne, ryggesløse grækere«. Men den lektie, man faktisk har givet de andre »udkantslande« i Syd- og Østeuropa – uanset hvor tavse, disses aktuelle regeringer i øjeblikket måtte forholde sig – er, at de skal undfly euro-koncentrationslejren så hurtigt, som de tør. Den græske regering udarbejdede i hemmelighed en sådan »Plan B«, iflg. den tidligere finansminister, men gjorde intet forsøg på at organisere græske parlamentsmedlemmer eller borgere til at støtte den.

Faktor: Det britiske Imperium

Tilbage står, som motiv for forbrydelsen, den økonomiske nedskæringspolitik, i sig selv og for sig selv, og den heraf følgende affolkning af dele af Europa. Hvordan kan man ellers forklare den totale støtte til hvert eneste brutale nedskæringstiltag imod Grækenland, fra IMF's adm. dir. Christine Lagarde og fra Obamaregeringen, selv, mens de begge advarede de europæiske kreditor-»institutioner« om, at »planen« umuligt kunne tilvejebringe afbetalinger på den græske gæld? Og Cameron-

Her ses Dronning Elizabeth II og hendes gemal, Hans Kongelige Højhed Prins Philip, vinke til folket fra Rådhuset i Frankfurt, Tyskland, under deres overraskende besøg i juni 2015.

regeringen i Storbritannien, der nægtede at garantere en eneste eurocent af det angivelige nye bailout-lån, men alligevel pressede på for nye nedskæringer?

Den europæiske Union vil disintegrere; og af hvilken årsag?

Jeffrey Steinbergs artikel¹ optrævler tråden i forbindelse med Dronningen af Englands sjældne og uforklarlige besøg i Tyskland og hos Angela Merkel den 23.-26. juni, umiddelbart før »forhandlingerne« med Grækenland forvandlede sig til det »katalog over grusomheder«, som Londonavisen *Guardian* beskrev. Den britiske krone har en lang historie for at ønske befolkninger væk; irlenerne i det nittende århundrede; inderne under Ostindisk Kompagni og Imperiet, for blot at nævne to eksempler.² Som Steinberg forklarer i sin artikel, så er de geopolitiske konsekvenser af Londons krav om Grækenlands ødelæggelse – og Schäubles krav om en »Græxit« – ekstremt alvorlige.

Men der er også Londonbankerne, verdenscentret for finansielle derivater, med denne Londonbank med det tyske navn, Deutsche Bank-Morgan Grenfel. Det er finansimperiet i London, der, lige siden Irlands 2009-bailout, har insisteret, »Ingen afskrivning af gæld, der

¹ »For Human Progress, Destroy the British Empire«, artikel i samme EIR-nummer. Der kræves EIR-abonnement for at læse artiklen.

² Se vores TEMA: BEFOLKNINGSREDUKTION: 3 artikler: »Den britiske kongefamilies plan om at skruer verden tilbage til stenalderen«, »Hvordan den britiske krone reducerede Irlands 'bæredygtighed' til seks millioner sjæle« og »Britiske koloniherrer sultede flere end 60 millioner indere ihjel, men hvorfor?«,

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=7227>

berører os, uanset hvor ubetalelig, illegitim eller modbydelig.«

Det London-centrerede netværk med de største, europæiske banker er, sammen med Wall Street, eksponeret over for 75 billioner dollar i derivatvæddemål og »swaps« om udenlandske valutakurser for euro, dollar, yen og pund, et totalt ureguleret marked med transaktioner til en værdi af 750 mia. dollar om dagen. De har en eksponering på yderligere 20 billion dollar over for kredit default swaps-væddemål, delt mellem London og Wall Street. Alt ifølge Den internationale Betalingsbanks konservative tal fra rapporten fra slutningen af 2014.

Enhver betalingsstandsning eller væsentlige afskrivning af gæld, så som den »græske« gæld, vil knuse euroen og få bankernes eksponering til fremmedvalutaderivater til at eksplodere. Eksponeringen til kredit default swaps er en anden sag, og kunne forværre nedsmeltningen. Bailout-gælden i det »europæiske TARP«-program, kendt som ESM (Europæisk Stabiliseringsmekanisme) er på over 500 mia. euro, skabt gennem svindelnumre for at yde bailout til de store, London-centrerede banker, og som nu skyldes af Grækenland, Irland og et halvt dusin andre »udkantslande«. Det nye lån, der nu angiveligt er planlagt for Grækenland, ville øge beløbet til 600 mia. euro. Denne gæld er i vid udstrækning udstedt af private finansinstitutioner, men er garanteret af såkaldte »kerne«-EU-lande med Tyskland i spidsen. Når betalingsstandsning rent faktisk sker, vil disse lande sandsynligvis frasige sig deres garantier, som Østrig netop har gjort.

Disse samme banker har, for at deres aftrækkerfingre nu skal klø lidt mere, for omkring to billioner euro forringet, for det meste ejendomsbase-ret gæld stående på deres regnskaber som »aktiver«, inklusive 300 mia. euro alene for de store banker i Italien, og 450 mia. euro for de franske giganter.

Selv om disse finansmagter vil »forlænge« tilbagebetalingsplaner på ubetalelig gæld ind i fremtidige århundreder og andre galakser, før de vil udtale ordet »betalingsstandsning«, viser begivenhederne fra den 13. juli, at Unionen er non-fungerende, død. Snarere end at rejse sig, da »tingene var afgjort«, begyndte euroen at falde med fire cent hen over de næste par dage. For at citere et rådgivningsfirmas »ekspertanalyse« af den græske krise: »Disse bevægelser [af euroen – red.] er (endnu) ikke så store som dem, vi så i 2007/8. Men de er sagtens store nok til at flytte rater uden for det relativt smalle ratespektrum, der ses i de fleste FX-derivater, og udløse stadig mere substantielle margin calls« over for bankerne og deres finansielle modparter.

Motivet for de London-centrerede banker, for slet ikke at tale om Dronningens motiv for at besøge Tyskland på denne afgørende dag, er, at Grækenland skulle gøres til et rædselsvækkende eksempel for, at gæld ikke må

afskrives – ellers vil bankernes derivatboble eksplodere som i 2007/8, blot endnu værre.

Og ved at statuere Grækenland som et sådant eksempel, antændte de den lunte, der vil udløse denne eksplosion.

Hemmeligheden bag hele den »græske krise« har været den, at de London-centrerede storbanker er bankerot, på trods af de massive bankredningspakker, bailouts, der skabte gældskrisen i Irland, Grækenland, Portugal, Spanien, Østrig osv. Disse storbanker drukner i eksponering til tab på derivater. De kan ikke klare selv den mindste afskrivning af gæld, som alle ved er ubetalelig – før, og med mindre, disse banker underkastes en Glass/Steagall-reorganisering.

I 1953, da Glass/Steagall-banklovgivningen var i kraft i USA og store dele af Europa, kunne amerikanske og europæiske banker klare en afskrivning på næsten 60 % af Tysklands totale gæld på daværende tidspunkt;³ dette lancerede Tysklands *Wirtschaftswunder*, eller »økonomiske mirakel«.

Enten får vi Glass-Steagall nu, eller også får vi mord.

Formanden for det græske parlament, Zoe Konstantopoulou.

DOKUMENTATION

Leder af det græske parlament: 'Nej til Afpresning!'

17. juli – Formanden for det græske parlament, Zoe Konstantopoulou, holdt en stærk tale under debatten i plenarforsamlingen den 11. juli om, hvorvidt man skulle vedtage tidligere handlinger for forhandling om en tredje bailout. Konstantopoulou var et af seks parlamentsmedlemmer, der stemte »til stede«, en form for ikke-afgivning af sin stemme, fordi, som hun sagde, »regeringen udsættes for afpresning for at samtykke i betingelser, som ikke repræsenterer regeringen, som ikke kommer fra regerin-

³ Se: »ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>

gen, og som regeringen kæmper for at omstøde og forhindre.«

Her følger væsentlige uddrag:

Det græske folk overgav til denne regering det store hverv at frigøre det fra Memorandaets lænker, fra overvågningens skruestik og en supervision af samfundet under påskuddet om gæld.

Denne gæld er desuden illegal, urimelig, modbydelig og uerholdelig, som det blev vist af de foreløbige konklusioner fra Sandhedskommissionen om Offentlig Gæld, og som kreditorerne allerede vidste i 2010. Vi pådrog os ikke denne gæld som et cyklisk fænomen. Den skabtes af tidligere regeringer gennem korruption i tilvejebringelse, bestikkelser, misvisende vilkår, juridiske betingelser og astronomiske rentesatser, alt sammen til benefice for udenlandske banker og selskaber ...

Efter Anden Verdenskrig nød Tyskland godt af den største eftergivelse af gæld for at give landet mulighed for at komme på fode. Dette skete med Grækenlands generøse deltagelse.

[I dag] ... promoverer og gennemtvinger Tyskland en politik, der udgør en forbrydelse, ikke alene imod det græske folk, men en forbrydelse mod menneskeheden ...

Mine damer og herrer,

Den kunstige og overlagte skabelse af betingelserne for en humanitær katastrofe, for at holde folket og regeringen under kvælningsbetingelser og under truslen om en kaotisk bankerot, udgør en direkte krænkelse af alle internationale traktater til beskyttelse af menneskerettigheder, inklusive De forenede Nationers Charter (Fridhedsbrev)⁴, de europæiske traktater og endda Den internationale Forbryderdomstols statutter.

Afpresning er ikke lovlig. Og de, der skaber betingelser, der fjerner den frie vilje, kan ikke tale om »muligheder«. De, der udlåner pengene, afpresser regeringen. De handler bedragerisk, eftersom de lige siden 2010 har vidst, at denne gæld var uerholdelig. De handler med fuldt overlæg, eftersom deres erklæringer forudser behovet for humanitær hjælp i Grækenland. Humanitær hjælp til hvad? Til en uventet og uundgåelig naturkatastrofe? Er det et uforudsigeligt jordskælv, en oversvømmelse eller ildsvåde?

Nej.

Humanitær hjælp [ville være påkrævet] pga. deres overlagte og beregnede valg om at fratage folket midlerne til overlevelse og lukke for likviditetshanen som gengældelse for regeringens og parlamentets demokratiske valg om at udskrive en folkeafstemning og få folket til at bestemme dets egen fremtid. Det græske folk agtede den regering, der viste dem tillid, og det parlament, der gav dem retten til at tage deres liv og skæbne i egne hænder. Med mod og stolthed meddelte de:

NEJ til afpresning.

NEJ til ultimatummer.

NEJ til underkastelses-memorandaet.

NEJ til tilbagebetaling af en gæld, de ikke skabte, og som ikke kan henføres til dem.

NEJ til forholdsregler for forarmelse og udmattelse ...

Det græske folk er det andet folk, der lider under denne form for krigsførelse i Eurozonen, med Cypern som forgænger i marts 2013. Dette forsøg på at gennemtvinge forholdsregler, der er afvist af folket i en folkeafstemning, og bruge banklukning og truslen om bankerot som afpresning, udgør en voldelig afsættelse af den græske forfatning og fratager parlamentet den myndighed, som er det givet af forfatningen.

Alle har ret og forpligtelse til at gøre modstand. Ingen modstandskamp i historien har været let. Men vi udførte folkets vilje, og vi har tillid til folket i de vanskelige spørgsmål. Det er over for de vanskelige spørgsmål, at vi må respondere. Og vi må ikke være bange.

Denne artikel bragtes første gang i EIR, 24. juli 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

⁴ Se: »Kina og Rusland søger at genoplive ånden fra FN's grundlæggelse«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5404>